

Téeszípar — ipari téesz?

Az alkalmi munka haszna

Ha valaminek igazán szüksége mutatkozik a mezőgazdaságban, előbb-utóbb meg is teremődnek a hozzávalók. Ezek óta gond volt, mit kezdjenek a téellel a gazdaságokban. A szükséges fölújító munkákra csak a szakembereket foghatták be, akik egész évben a földdel bírkóztak, azoknak kevesebb elfoglaltságot kínált még a mostanihoz hasonló száraz tél is. Leginkább olyan muszáj — csak azért, hogy ne tétlenkedjenek — alkalmi munkákat kerítettek a majorba érkezőknek. Időközben olyan változások állottak be, hogy az alkalmi munka átalakult értéktérítő tevékenységgé. Ahogy nevezni szokták:

Szerencsére, a kedvező tendenciának most már nem állja útját senki. Sőt lehetőségeihez már mindenki segíteni igyekszik a jobb akarókat. Mint mondták, egy-két helyen: a mindenkor józan értelem szab határt, hogy mekkora fába is vágják a fejszét a gazdaságok. Mert olyamibe fogni manapság, aminek nincs haszna: eleve kudarc. Nincs is gond a vállalkozással — hallottuk nemrégiben a szövetkezeti küldöttek tanácskozásán — hiszen a téeszék, szakszövetkezetek jól élnek a melléküzemek kínálta lehetőséggel. Olyan munkákat vállalnak, amelyhez van helyük, emberük. A Csongrád megyei gazdaságokban tavaly több volt a melléküzemek bevétele, mint eddig bármikor, és nemcsak az ár-emelések miatt. Több olyan termék jutott el a vásárlók-

létrejöött a mezőgazdasági inar a téeszék mellékeseiként. Ma már ott tartunk: ha valaki nem kalkulálja be gazdálkodásába a melléküzemek munkáját, bizony, hoppon marad. Nemcsak azért, mert biztos pénztől esik el, hanem a tagok is hátat fordítanak a közösnek. Sok helyen úgy számolnak — és ez a jövő járható útja —, ha állandó elfoglaltságot, folyamatos munkalehetőséget teremtenek, mert akkor a nagy munkák — mint például a szüret — idejére is lehet kire alapozni. Azokkal, akik valami módon kötődnek a gazdasághoz, könnyebb szót érteni.

hoz, amelyek gyártásáról a nagyvállalatok lemondtak. Bördányban a szitanyomók, Mórahalmon az ecsetkészítők, Pusztamérgesen a varrónők, Sándorfalván és Szőregen a vasmunkások készítették hasznos és kelendő portékákat. Vég nélkül lehetne sorolni még a többi, mellékesnek nevezett, de egyáltalán nem mellékes munkákat, amelyekkel a téeszék, szakszövetkezetek hiányt pótolnak, keresletet elégitettek ki, és nem utolsósorban munkásokat tartottak meg. Az ismert, és ma már klasszikusnak is nevezhető, mellékes munkák mellé több új is sorakozik. Nemsokára bővül a téesztermékek választéka, hiszen a domaszéki Szőlőfűrt Szakszövetkezetben például műanyagvödör-nyomógépeket állítottak munkterékbe. Ruzsán, a Népszabad-

ság Tsz-ben pedig rájöttek: a tyúkürülék (ha nem is robban) hasznos hoz. Gyógyszer-alapanyagot előállító beruházásba fogtak, és valutát adó megrendelőkre számítanak. Domaszéken mondta dr. Kalivoda Imre, a szakszövetkezet elnöke, hogy náluk eddig a filléres dolgok hozták a hasznos. Helyük volt, keveset alakítottak, gépeket béreltek, és jó néhány embert sikerült „visszacsalniuk” a városi munkahelyről. Igaz, még csak a lelkükre se kellett beszélni az ingázóknak. Ezekre is figyelemmel, mégis azért voksoltak a melléküzemágak fejlesztése mellett, hogy a bevételük folyamatos legyen. Köztudott az is, hogy a növénytermesztésben év végéig sohasem biztos a pénz. Eddig 10—12 millió forint volt a mellékesből az évi bevételük, s várhatóan elérni majd a 30 millió forintot, ha minden úgy alakul, ahogy gondolták. Erre biztosíték, hogy bármelyik pillanatban át tudnak állni más munkára, mint ahogy tették azt a paprikaválogatásban. Nem volt gazdaságos a paprikaföldolgozóknak segíteni, helyette most már a cipőiparnak dolgoznak. Az unalmasnak hitt továbbképző tanfolyam, is hasznos hozott Domaszékre. Farkas József gépkocsirányító Vásárhelyről hozta a hírt, hogy pályázni lehet az üzemanyag fogyasztását ellenőrző műszerek megszerzésére. Elfogadta ajánlatukat a KPM, s az azóta eltelt egy év alatt az építőbrigád már tető alá is hozta a műhelyt. Most januártól más gazdaságoknak is bemérik a gépeiket. Műszereik jelzéseit hitelesnek fogadják el a hivatalos üzemanyag-bemérők is. Ha a próbapadon zaboló masinákat lelek — vagyis olyan motort, amelyik a megengedettnél jóval többet fogyaszt — helyben ki is javítják. Jó üzletnek tartják, mert már a szegedi téeszék is náluk állítatják be a gépeiket. Ottjártunkkor éppen az ópusztaszeri Árpád vezér Tsz buszáról derült ki, hogy nyeli az üzemanyagot, mint a kacska a nokedlit. Szekeres Szilveszter műhelyvezető az érzékeny adagoló-beállító műszereket is megmutatta, amellyel a baj helyben orvosolható. Ez már nem is alkalmi munka — hanem téeszipar.

Bemutatkozás Hatvanban

Enyedi Zoltán felvétele

Dr. Konez János megnyitja a kiállítást

A 30. vásárhelyi Őszi Tárlat válogatott anyagából vendégkiállítás nyílt a Hatvani Galériában tegnap, szombaton délelőtt. Moldvay Győző galériavezető köszöntötte a kiállításon megjelenőket, Heves és Csongrád megyei, hatvani és vásárhelyi párt- és tanácsi vezetőket, a vásárhelyi alkotók egy csoportját. Györi Imrét, Hódmezővásárhely országgyűlési képviselőjét, az Országos Közművelődési Tanács elnökét, dr. Baráth Endrét, az országgyűlés kulturális bizottságának titkárát, Szabó G. Lászlót, a Csongrád megyei tanács elnökhelyettesét. A tárlatot dr. Konez János, a Csongrád megyei pártbizottság titkára nyitotta meg.

Tárlatnyitó beszédében fölillantotta a „vásárhelyi iskola” néven emlegetett művészeti csoportosulás létrejöttét, mely karakteres etikai és magatartásbeli közönséget alkotott a felszabadulás előtti hazai képzőművészetben; majd az 50-es évek elejétől alakult ki újra erőteljes és vonzó képzőművészeti élet.

Befejezésül szólt Vásárhely és Hatvan között kialakult kapcsolatról: — ... Ez a kiállítás nem véletlenül került ebbe a vá-

rosba. Az utóbbi években a Hatvani Galéria a realista törekvések egyik jelentős fórumának szerepét vállalja. Az őszi tárlat válogatott anyagát a Hatvani Galériában február 19-ig látható. Ma, vasárnap délelőtt a hatvaniak mutatkoznak be Vásárhelyen: a IV. Országos Portré Biennálé anyagából nyílik kiállítás.

B. GY. GY.

Vagyunk pár ezren. Pár százezren. Húsz-negyvenszázalékosok, akiknek legtermészetesebb emberi igényét — megfogom a gyerekek kezét — nem a mindennapos HAZA-megyek cselekvés, hanem az otthonnal kapcsolatban soha nem emlegethető EL-megyek segít kielégíteni. Nem nagy különbség, mindössze egy határozószó és egy igekötő. Ha papíron kéne ábrázolni, két, egymástól ellentétes irányba mutató nyíl között húznánk egy egyenest. Egy vonalat, amely összeköti, de egymáshoz soha nem tudja már összehúzni a kétféle mutató jeleket. Csak feszül közöttük, mint egy pengő drótkötél. És rajta egyensúlyozunk. Mi, pár ezren, Pár százezren.

Csörög az óra, rohanunk a hajnali vonathoz, le ne késsük, mert oda kélhetek várakozás. A kettő osztott hónapok felező ideje. De csörög az az óra akkor is, ha nem száz kilométereket kell kézen fogásért zötykölödni, s kronométerünk nem egyszerűen arra állítva jelzi a magáét, hány óra, hány perccor keljünk, induljunk! Sokkal inkább az az ébersztőrendszer működik erőszakosabban, amelyik „itt, belül” van.

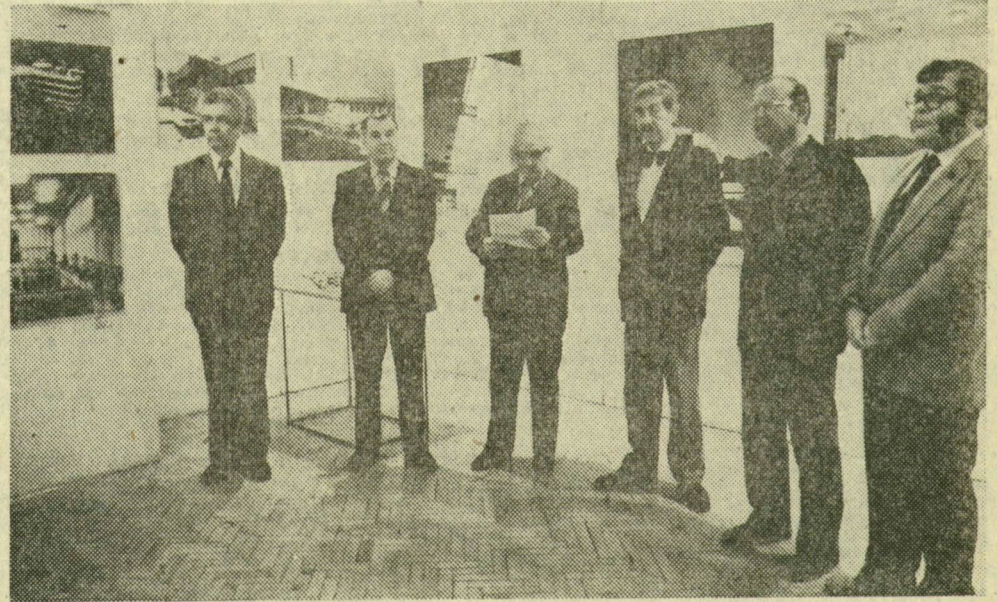
Elmentünk: gyerekláthatni

Nem ketyeg, nem zörög. Csak feszít. Megzavarja a gondolatokat, kettős látást okozó fénytörő ködöt bocsát a szemre, s amit tegnap színesnek láttál, ma szürkültni kezd, akit érinténi közelben, lelked melegében tudtál, most hűvösen sugárzóknak érzed, nyirkos lesz a kéz, célját vesztli a játék, bennreked a nevetés, szögletes a mozdulat, s nem tudod, mi bajod. Csak azt, minden MÁS, mindenki más. Egy MÁSIK.

És már nem ugyanolyan természetes a tegnapi kedves, kellemes társ, a jó, a szeretettel, figyelemmel nem spóroló nevelőpapa státuszában létezni. De kell, mert ezt diktálja a tisztesség, az együtt vállalt új élet, s mert NEKIK ehhez semmi közük. Ezt a hátizsákot neked kell cipelned. S viszed, és büszke vagy magadra: izzadva is tudsz mosolyogni. ENNEK a gyerekek legfőbb annyi jut: „ma nincs kedvem gombfocizni, túl sokat kaptam ki”. Még

Szegedi építészek kiállítása

Apró Antal: Legyen szorosabb a társadalom és az építészet kapcsolata

Gyenes Kálmán felvétele

A kiállítás megnyitója — Apró Antal beszédét mondja

Városunkat szépítő alkotók és a lakosság találkozásait szolgáló, a szegedi építészek munkáit dokumentáló fotó-, makett- és tervekiallítás nyílt tegnap, szombaton délelőtt a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában. A Magyar Építőművészek Szövetségének dél-magyarországi csoportja, a DÉLEP, a DÉLTERV, a CSOMITERV, a Szegedi Tervező Szövetkezet és a Móra Ferenc Múzeum közös szervezésében megrendezett kiállítás célja bemutatni, hogy a nehezebb gazdasági körülmények között is megvalósítható feladat a környezet estétikussá alakításával az élet minőségének javítása.

A megnyitó ünnepségen dr. Trogmayer Ottó megyei múzeumigazgató köszöntötte a megjelenteket, köztük Török Józsefet, a szegedi városi pártbizottság első titkárát, Papp Gyulát, Szeged megyei város tanácsának elnökét és dr. Petrik Istvánt, a Csongrád megyei tanács elnökének általános helyettesét. Ezt követően Apró Antal, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, az országgyűlés elnöke mondott megnyitó beszédet. Szólt arról, hogy „szocialista viszonyaink között is az építész a jövőnek

épít, de a mában él, és a ma igényeit kell úgy szolgálnia, hogy a jövőre nézve is igaz legyen. A lakosság és az építészet (építészet) kapcsolatáról szólva hangsúlyozta, sajnos, e viszony nem mindig ideális. Egyik legfontosabb feladat tehát, hogy az épületek rendelők, lakói, használói, s az alkotó építészek közelebb kerüljenek egymáshoz, mind jobban együttgondolkodjanak. Szorosabbra kell tehát fűzni a társadalom és az építészet kapcsolatát. Ennek érdekében építészeinknek alkalmazkodniuk kell a társadalmi realitásokhoz, a társadalomnak pedig nagyobb figyelmet kell szentelnie az építészek felelősségteljes munkájának.

A lakosság és a szakemberek közöledését szolgálja ez a kiállítás, amelyen a CSOMITERV, a DÉLTERV, a tervező szövetkezet tervezőinek és a közreműködő kivitelező vállalatnak a munkái méltón képviselik egy korszak építészetét. Példázzák azt az elismerésre méltó alkotótevékenységet, amellyel az építészek szűkebb hazájuk arculatát szebbé, humánusabbá igyekeznek tenni — mondotta végzetül Apró Antal.

A békét és munkánk eredményeit védik

Munkásör-egységgyűlések Csongrádon és Vásárhelyen

Önálló tevékenységének 20. évfordulóját ünnepelte a Kun Béla munkásör-egység az élenjáró Munkásör Egység címet, a velejáró vándorszerleget és oklevelet. A kitüntetések atyjújtotta Papdi József, a megyei pártbizottság titkára, dr. Perényi György, valamint Koczka Ferenc, a Munkásör-egység Csongrád megyei parancsnoka. A munkásör-egység országos parancsnoka, Borbély Sándor által adományozott kitüntetés átadására került sor ezután. Kiváló Parancsnok jelvényt kapott Zsigai Pál nyugalmazott egységparancsnok és Kálmán József

egységparancsnok. A Haza Szolgálatáért Erdemérem bronz fokozatával tüntették ki Horváth Jánost és Gersó Ferencet. Kiváló Munkásör jelvényt vett át Sebestyén Gáborné munkásör.

*

Ugyancsak tegnap, szombaton tartotta meg ünnepélyes egységgyűlést a vásárhelyi Szántó Kovács János munkásör-egység. A vásárhelyi Béke Szálló dísztermében megrendezett egységgyűlésen dr. Pillér János parancsnokhelyettes köszöntötte a résztvevőket, köztük Duschek Lajosné, az MSZMP Központi Bizottságának tagját, a Magyar Nők Országos Tanácsának elnökét, Gyárfás Mihályt, a megyei pártbizottság titkárát, dr. Szalontai Józsefet, a vásárhelyi pártbizottság első titkárát, Szabó Jánost, a munkásör-egység megyei parancsnokának helyettesét és Csizmadia Sándor dr.-t, a városi tanács elnökét.

A megnyitót követően Tóth Sándor egységparancsnok mondotta el beszámoló jelentését, majd elismeréseket, kitüntetések adtak át a munkában, az alegységek közötti szocialista versenyben kitűnt parancsnokoknak és munkásöröknek. A vásárhelyi egység ellátó raja a megyei versenyben Kiváló Raj címet érdemelte ki. A vándorzászlót és az oklevelet Gyárfás Mihály és Szabó János adták át Bihari Lajos rajparancsnoknak. Kiváló Parancsnok jelvényt kapott Gaál Mihály, Bihari Lajos, Domonkos János, Pánczél Sándor, Kispál György és Bugyi Lajos.

Igriczi Zsigmond